

Sygn. akt V U 742/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku H. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania H. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 31 maja 2016 r.

znak (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawcy H. C. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Krzysztof Głowczyński

VU 742/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w decyzji z dnia 31 maja 2016 r. odmówił przeliczenia emerytury H. C. na podstawie art. 110a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych gdyż nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu – ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po przyznaniu emerytury.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca H. C. domagał się jej zmiany poprzez prawidłowe przeliczenie emerytury i ustalenie jej wysokości na kwotę 5.101,45 zł miesięcznie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie wymienionego wyżej odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

Decyzją z dnia 07 października 1991 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał H. C. prawo do emerytury górniczej od dnia 18 grudnia 1991 r. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z trzech lat kalendarzowych 1986 – 1988. W stosunku

pracy ubezpieczony pozostawał do 17 grudnia 1991 r. i po tej dacie nie podlegał już ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w decyzji z dnia 31 maja 2016 r. odmówił przeliczenia emerytury H. C. na podstawie art. 110a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych gdyż nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu – ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po przyznaniu emerytury.

(nie sporne)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.), wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz (ust. 2). Wysokość emerytury podlega zatem ponownemu ustaleniu od podstawy wymiaru emerytury przeliczonej w myśl art. 110a ustawy emerytalnej, gdy zostaną spełnione łącznie następujące warunki:

1. do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przypadającą w całości lub w części po przyznaniu emerytury, tj. z okresu:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał on ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury;

2. nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy jest wyższy niż 250%.

W odniesieniu do zaskarżonej decyzji należy wskazać, iż w świetle zebranego w sprawie materiału odmowa przeliczenia emerytury była uzasadniona. Podstawę odmowy stanowiło bowiem istotne ustalenie, że po przyznaniu emerytury H. C. nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. To zaś ustalenie sprawia, że nie została spełniona przesłanka określona przepisem art. 110a ustawy emerytalnej.

Z powyższych względów, Sąd nie znajdując uzasadnionych podstaw odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił.